

gjort netop spørgsmålet om en kompetencefor-tegnelse, dog i en anden sammenhæng, til et centralt punkt. Lad os dog diskutere det igen-nem.

Ordførerne har ikke gjort meget ud af de enkelte spørgsmål eller af de enkelte forslag, som Socialdemokratiet har stillet, og jeg skal med det samme også sige, at det ikke er nogen udtøm-mende liste, vi har skrevet. Men der er dog et af vores forslag, som har vakt meget, meget stor harme hos ordførerne, i hvert fald hos ordfø-eren for Dansk Folkeparti, og det er spørgsmålet om forholdet til folkekirken.

Jeg tror ikke, der var den mishagsytring mod mit parti, som hr. Søren Krarup mente at dette forslag berettigede til. Og derfor er det mig en stor glæde at kunne sige, at det faktisk er en mis-forståelse af vores forslag. Vores forslag går ikke ud på at gennemføre en adskillelse af kirke og stat. Det ligger der i SF's forslag. Det ligger der ikke i vores forslag.

I vores forslag ligger der en opfølgning af det, der står i grundlovens § 66, altså den nugælden-de grundlovs § 66, nemlig at folkekirkens forfat-ning ordnes ved lov. Hvad forestiller man sig, en forfatning skal gå ud på, andet end at sikre en større grad af selvstyre? Det er det, vi ønsker. Og hvad angår religionslighed, skyldes forslaget jo ikke mindst Erling Olsen, der har arbejdet med dette spørgsmål og siger:

Nu har vi 300.000 mennesker, der er musli-mer i vores land. Skal staten så ikke yde den samme service over for dem, som den gør over for folkekirkens medlemmer? Skal det ikke være muligt for Mosaik Trossamfund, islamiske tros-samfund, andre trossamfund at anmelde en medlemsliste og så få opkrævet ikke kirkeskat, men en trosskat til de pågældende, sådan at vi sikrer en lighed, ligesom vi i forvejen i grundlo-ven har sikret, at man ikke må diskriminere folk, fordi de har en anden tro eller er af en anden op-fattelse?

Det er den slags praktiske forslag, der giver en større selvstændighed for kirken til at klare sine egne anliggender, og som fjerner noget af det ubehag, som mange har med, at staten yder en særlig service for en trosretning frem for en anden trosretning.

Kl. 19.20

Det kan man diskutere frem og tilbage, men at nedkalde alverdens fordømmelser over mit og mit partis syndige hoved, fordi vi tillader os at opfylde grundlovens § 66 eller i øvrigt har et

konkret praktisk forslag til at sikre en større grad af lighed, fatter jeg faktisk ikke.

Er det ikke sådan, at hvis man virkelig er vred, så ser man rødt, så læser man ikke tekster, så buser man frem og hamrer løs? Det er jo selv-følgelig, synes jeg, de pågældendes grundlovs-sikrede rettighed, men ønsket om en selvstæn-diggørelse af kirken er ikke det samme som at ønske en adskillelse af kirke og stat.

Så må jeg endelig sige, at jeg tror, at det vil være en fordel for den danske folkekirke at få en større grad af selvstændighed, som det har vist sig at være en stor fordel eksempelvis for uni-versiteterne at have selvstændighed og for en række offentlige myndigheder at have en større grad af selvstændighed til at ordne egne anlig-gender. Det skal også gælde, synes jeg, i folke-kirken.

Så kan vi diskutere frem og tilbage, hvordan en sådan forfatning skal ordnes, og hvordan der skal regeres, men at sige, at en selvstændiggørel-se, en opfyldelse af grundlovens § 66 i sig selv en ensbetydende med adskillelse af kirke og stat synes jeg er at gå meget langt.

I øvrigt har man adskilt kirke og stat i Sverige med et bredt politisk flertal og med støtte af den svenske statskirke. Man er i færd med at gen-nemføre adskillelsen i Norge og Sverige, men det er altså ikke det, vi lægger op til med vores forslag. Vi lægger alene op til en selvstændiggø-relse.

Så vil jeg endelig komme med en bemærk-ning om noget, som har slået mig:

Når man følger forfatningsdebatten i Dan-mark, så siges der ofte, at grundloven ikke sæt-ter grænser for dit eller dat, at man kan gøre, som man vil. Det er vel lidt det, der er proble-met. Når vi i dag har en udvidet beskyttelse af individet, skyldes det en række internationale konventioner og aftaler. Var det ikke bedre, at det fremgik af den danske grundlov, frem for at det er menneskerettighedskonventioner eller EU-regler, man skal påberåbe sig? Hr. Søren Krarup var meget utilfreds med, at de havde retskraft i Danmark.

En af de mest solide måder at sikre på, at det ikke er dem, der har retskraft, er at have et til-strækkeligt beskyttelsesværn i den danske grundlov. At have tilstrækkelige up to date-reg-ler i den danske grundlov er jo den bedste måde at sikre på, at det er et dansk retssystem, der af-gør de her sager, og at det ikke foregår i et, som hr. Krarup sagde det, overnationalt regi.